

20. En ästa sol med siffveressen, Och perlested-
lar böga, I klara bvasen derpå sen Beabnte sig
att söga: Hon klädde präktigt guld-moar Uppå
Agatebergen, Och gjorde himlen klar och klar, I
hoda sabbir-sfagen.

21. Beredde fogel-svärmen nu Med gäll-fludd
siffver-tunga, För denna gyllne purpur-brud
Begynte till att sjunga; Kristalle-källan, som, ut-
för Demante-klippan kullra, Hon vild sin klara
uppgångs-dörr Med perle-böjlor pulsa.

22. Inunder hvar ett Raggtrill trå Gråbärige
sig dölsde, Dem nöje satt uppå sitt Inä Och med
sin mantel höllde; Och gaf den Rector utur gull
Och dem i kärlek lyfste; Med ett ord sagt: den ort
var full Af alle hvar adelt lyfte.

23. Åh! sab' jag, läde gubbe! hvar En sällhet
du mig ämnat? Jag är så hjertans nöjd och glad,
Att jag min sår har lemnat; Säg, sår jag icke
här med dig Salom en busse lesma, Och uti him-
melske nöje mig Insvepa och inneswa?

24. Men han mig svarad: Käre häll! Den här
hall bo och bygga, Han måste först på verdens
bäll Eld obhuden till rygga: Ly utaf alla du här
ser, Är ingen, som ej lampat, Den ene mindre,
andre mer, Och henne förelampat.

25. Därvid jag pustat ångelligt till, Men fick ej
tid att tala; Ly sinnet föll mig i en grill, Och
allt för lustig divala; Smot och som en tader past,
Ett klaras mästervärk, Der Gudarne af teusen
mark Da' gjort ett sommar-småde.

26. Der stodo lagrar i gemär, Och klirrade sår
solen, Derunder väste roda här, Som pyddes
gröna jorden, Der stod en watten-konst och grät,

27. Åh, bagatelle! sad' han, min far, Jag
utaf åtra trinner, Att se om Mars der upp är
Karl, Och om han kranfor winner; Jag vill mig
laga till på opp, Må herta några dagar, Och so-
ra an min hjerle-tropp, Så att . . . bratar.

28. Kom, Sinclair, sad' Han, kom, följ med,
Wi Ru' för ro skul, prästwa, Att bröta stål, som
rutet trä, Och styfwa karar seswa. När Sinc-
lair genast färdig var, Höll tropp med sika frä-
gor; Han tog en air, som medig karl, Och dölsde
sina plågor.

29. Klint wäsen, sad' Kung Carl, Ståll bli,
Kliff, buskar uti norden! Wad sol och måne Rall
så si Förändring uppå jorden: Kom Sinclair, lät
och här på opp, Och genast så till Chorum, Och
rida kring i fullt galepp På Martis stinka forum.

30. Den Elfte tog den Tofte satt, Rätt som
han skul' marchera, Och sad' "min son! Wi ha
gud natt från werlden tag't; än mera Om du
nu skulle komma här, Wer' ingen som dig län-
de, I hela wida Sveriges län, Ell, tankan på
dig sände."

31. "För öfrigt drar wår måg, din bror Och
swäger, Fredrik store, För allting omsorg, så jag
tror, Om du der siffmer wore, Så skul' det wa-
ra alldeles ett: Du känner och Mirka, Din syster,
derför kom och sitt, Oj efter oro sika."

32. "Jag menar du må wata mått Af sika sura
drufwer, Som hade knäppt på thronen trådt,
För'n omwännen dig trugar, Att gå med sig på
sället ut, Och fast han grusligt tappa', Ed had'
han dock, så när en klut Wortrismit af din lappa."

33. En fick du ej ditt Sverige se För'n kort
fört än du dödde, Du, som tolf år och twenne tre

34. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

35. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

36. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

37. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

38. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

39. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

40. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

41. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

42. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

43. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

44. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

45. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

46. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

47. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

48. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

49. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

50. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

G. S. 1830

Malcom Sinclair,

eller

Hjeltarnes Samtal

i de Dödas Rike:

Berättadt af Perden Geladon.

Köstar 2 fl. banko.

ben, "lemnar jag Dig der jag dig från ledde, Och
glöm nu aldrig denna dag Ell' hvar på honom
ledde."

87. Och härpå tog han mig i famn, Och tacka
för godt sölje. Jag bad'n säga mig sitt namn,
Men han det mig förböljde. Sen stulla' han från
mig igen, Jag stanna qwar och quilla', Till
denne min utlesde wån Utur mitt sigte tillra'.

88. Sen satte jag mig ned och gret, Och ömlade
den stade, Att Sinclair så i hastighet Ein ögon
sammanslade: Det war likväl en hurtig karl, En
krigsbush och en hjerle, Som der resen satt blifwa
qwar, Med Ruchler wäl spändt bälte.

89. Åh! tänk hvar redlig Swensk uppå Den
herrens Swenska hjerta: Wång hjertes hjerta blif-
wa må Rot hans en liten ära. Ja, tänk uppå,
hur' som han föll, Och hwem den gerning gjorde,
Samt hur' han tyft i döden höll, Hvar sagas
just ej borde.

90. Derför, I hjeltar som ha med Och hjerta
uti bröstet, Åh! hannen Malcom Sinclairs blev,
Som Ruchler mordiskt öste; För öfrigt är jag
klädd er Tillgifwen alla tider, Och slutar nu,
helt som jag ser, Wår sol i Ruggan strider.

